סוכות תשפ"ד
אשי ישראל

השיעור השבועי מפי מורינו
הרה"צ רבי יצחק לעזער שליט"א
בעל מחבר - תוך הנחל ושיחות מוהרא"ש

גיליון שפ"ג

ניתן להאזין לשיעור בכל יום רביעי בשעה 22:10 בטלפון:077-2612984 שלוחה 9

חסדי ה' יתברך, אנחנו אוחזים בימים מעולים מאד – ד' הימים שבין יום כיפורים לחג הסוכות, ומובא בדברי רביז"ל (ליקו"מ ח"ב סי' סו) בשם הבעש"ט: מחרת יוה"כ נקרא "**שם ה'**" [באידיש: "**גאט'ס נאמען**"].

כי אחר שזכינו לימים כה קדושים – **חודש אלול**, שאז הכנו עצמנו לקראת ר"ה, זכינו במתנת חינם להיות אצל רבינו על **ראש השנה**, וגודל מעלת העניין הזה – אין לנו שום מושג כלל וכלל, אלא אנו סומכים על גודל קדושתו של רבינו שאמר שנבוא אליו, והוא עוסק בכל התיקונים, ואמר: "מי שהיה אצלי על ר"ה ראוי לו לשמוח כל השנה". ומיד אחר ר"ה זוכים לקדושת **יום הכיפורים**, שהוא יום אחד בשנה שבו אדם זוכה לטהרה עליונה, והוא נקי ללא חטא, כי נולד מחדש כמו תינוק בן יומו.

ואחר יוה"כ מתגלה "**גאט'ס נאמען**" – "**שם ה'**", מה הכוונה שמתגלה "שם ה'"? מתגלה שכל הבריאה – מריש תחילתה ועד סוף כל הדרגות – הכל אלקות גמור, הכל חתיכה אחת של אלקות!

דיברנו כמה פעמים ממאמר חכמינו הקדושים (ברכות ו.) על הפסוק (דברים כו, יז–יח) "**אֶת ה' הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹקִים וגו' וַה' הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה**" וגו': "**אמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם**"; ובהקדים נזכיר את מה שאומרים בנוסח התפילה של יוה"כ [ויש על זה ניגון מיוחד, ונוהגין בכל תפוצות ישראל לנגן את המילים הללו]: "**אנו מאמירך ואתה מאמירנו**", וזהו עפ"י הפסוק הנ"ל שהגמרא מביאה – "את ה' האמרת" וגו', ומה הבאור בכל זה?

העניין בזה הוא נקודה חשובה מאד בחיי האדם, וזהו מפתח לכל ענייני האדם בכל ימי חייו: אדם צריך לדעת

שהכל "חטיבה אחת של אלקות", דהיינו כל מה שאדם רוצה לעשות, ומקווה לעשות, ומתפלל על זה, ואכן זוכה לזה – הוא גדל ונעשה בר–מצוה, והנה הוא מתחתן ויש ילדים ב"ה, וכל מה שהוא זוכה לו בחייו, בכל נכלל בתוך "חטיבה אחת של אלקות", שזו עבודתנו בזה העולם, לדעת שהכל הוא "חטיבה אחת של אלקות"! אנחנו עושים כפי הכח שיש לנו – כל אחד כפי כוחו, אבל הנקודה העיקרית לדעת שהכל הוא לכבוד "חטיבה אחת של אלקות" – בשביל הקב"ה!

וזה לא כ"כ מסובך... אם היו אומרים לאדם "אתה צריך לעשות 'כוונות' כאלו וכאלו, וצריך לעשות 'עבודות' אלו ואלו" וכו', אדם היה שומע זאת ומשתאה: "מאיפה אני מתחיל?! זה המון"... אבל אומרים לאדם: "אתה לא צריך שום דבר, אלא רק '**חטיבה אחת**' – רק לחזור אל הקב"ה!", ואיך? הסוד טמון במילים אלו: **אנו 'מאמירך'"** – '**אמירה**' ודיבור של האדם – אדם שמרגיל את עצמו לדבר הרבה אל הקב"ה!

זה עניין של "**אנו מאמירך**" – מגלים אלקותך יתברך ע"י האמירה והדיבור, מחפשים תמיד עם הדיבור והאמירה להידבק בך, רבש"ע! ומהו "**ואתה מאמירנו**"? שהקב"ה ג"כ מאמיר אותנו, דהיינו שהקב"ה אומר כביכול "אין לי אלא רק את עם ישראל!"...

ואדם יכול לומר: "הלא עם ישראל הוא גדול מאד, ואני רק אחד יחיד בתוך כולם"... אבל חכמינו הקדושים אומרים – ורבינו מדבר מזה בתורה ה' (ליקו"מ ח"א) – שכל אדם צריך לומר "**בשבילי נברא העולם**" (סנהדרין לז.); אין לי עסק עם אף אחד! אני לא צריך להסתכל על אף אחד! לא צריך לפחד מאף אחד, ולא צריך להתפעל מאף אחד! אני צריך לדעת שהכל אלקות, והקב"ה ברא את העולם **בשבילי**! ואם יטענוך "הלא יש עוד נבראים"... "**בסדר, הקב"ה ברא את העולם גם בשבילו... והלוואי שגם השני יזכה להשיג את ההשגה הזאת שהעולם לא נברא אלא רק בשבילו... וזה מחסיר ומוריד את ערך החשיבות שלי! העולם נברא בשבילי, וזהו!**"...

ואם העולם נברא בשבילך – ממשיך רבינו שם בתורה ה' ואומר – צריך אתה להסתכל בתיקון העולם, ולמלאות חסרונם, לעשות את העולם יותר יפה, וכן להתפלל בעדם – בעד כל אחד!

נמצא אפוא, שאנחנו בורחים בכל ריבוי המחשבות והבלבולים שישנם,

אלא יש רק תפקיד אחד: '**חטיבה אחת של אלקות**'!

וכל זה נקרא "**גאט"ס נאמען**" – "**שם ה'**", שהקב"ה מתגלה בעולם; מי שמסתכל קצת בספרים הקדושים רואה שכל השתלשלות העולמות זה בא כמובן ממקום גבוה מאד, אבל השורש הוא האותיות של שמו של הקב"ה – '**י'ה'ו'ה**', ומשם מגיע הכל. ורבינו ג"כ מדבר מזה (ליקו"מ ח"א סי' ח), שזהו השורש של כל הדברים, וכל הגשמיות הנובעת מד' היסודות – אש, רוח, מים, עפר, 'אש' – ענין התאוות הבוערות בו, 'רוח' – ענין הדיבור, 'מים' – לחלוחית של הגוף, 'עפר' – עפרוריות של הגוף, דהיינו הכבדות והגשמיות של האדם, ואדם טוען "אני מוקף מכל מיני דברים כאלה"... נכון! אבל בשורש הדברים, ד' עניינים אלו הם נובעים מד' אותיות שם הוי"ה – '**י'ה'ו'ה**', אות אחת מביאה את ה'מים', אות שניה את ה'עפר', והאחרת מביאה את ה'אש', והרביעית מביאה את ה'רוח', וכשאתה שולט על זה, כלומר שאתה ג"כ מחפש את הקב"ה בכל החיים שלך, אתה דבוק ב"**גאט"ס נאמען**" – אתה דבוק בהקב"ה!

וכשאדם זוכה לזה במשך ימים ושנים – שהוא מדבר הרבה להקב"ה, הוא מחפש תמיד את הקב"ה, זה מה שהוא רואה תמיד – "**גאט"ס נאמען**", שמו של הקב"ה מתגלה לפניו!

וכל עם ישראל זוכים לזה ביותר מיד אחר יוה"כ, שאז הקב"ה מוחל לנו על **כל** העוונות, וכמו שאמרנו בתפילות יו"כ: "**ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה**" – בכל שנה יש מחילת עוונות, הקב"ה נותן לנו 'לוח נקי'! ועכשיו אתה בעצם דבוק ב"**שם ה'**", ומה שאתה חשבת שאתה כ"כ רחוק ומגושם, ויש לך מידות לא טובות ותאוות וכו', אחר שנמחלו כל העוונות שלך נשארת רק עם "**שם ה'**", שזה עניין של '**חטיבה אחת בעולם**'.

ואומר האר"י הקדוש (פע"ח שער חג הסוכות פ"א), שאלו **ד' חימים** שבין יוה"כ לסוכות, הם מכוונים כנגד **ד' אותיות** אלו – "**גאט"ס נאמען**", ובימים אלו כל יהודי מרגיש איזו התרוממות ושמחה! ב"ה עבר עלינו לטובה ר"ה ויוה"כ, ועתה כל עם ישראל מכינים את עצמם אל החג, וכמובן יש הרבה הכנות ליו"ט, מצות סוכה וד' מינים, וכן כל שמחת החג [לא 'קופצים' מיד אל החג... צריכים כמובן הכנה], וימים אלו כ"כ גדולים עד דאיתא במדרש (תנחומא אמור כב) על הפסוק (ויקרא כג, מ) "**וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן**" –

'וְכִי רִאשׁוֹן הוּא, וַהֲלֹא יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר הוּא, וְאַתְּ אָמַרְתְּ "בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן". אֶלָּא רִאשׁוֹן הוּא לְחֶשְׁבּוֹן עֲוֹנוֹת'; ועד אז אפילו לא מתחילים לחשוב מעוונות... כל עם ישראל עסוקים בהכנות לחג, שרויים בשמחת החג, והקב"ה אפילו לא מתייחם כביכול לעניין של עוונות!

שואל הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע (קדושת לוי, האזינו, ד"ה 'ונראה לתרץ'): אם עד חג הסוכות כולם נקיים ולא מחשבים שום עוונות, וכי דוקא כשנכנם החג הקדוש **כן** מתחילים לחשב את העוונות?!... אם במשך זמן **ההכנה** לחג לא מחשבים העוונות, אינו ק"ו שבעיצומו של **החג בעצמו** כך יהיה?

עונה הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע כדרכו בקודש: כשנכנם חג הסוכות הוא **'ראשון לחשבון עוונות'** כדי להפוך אותן למצוות וזכויות... וכמו שמובא בדברי רבינו (ליקו"מ ח"א סי' חב) עה"פ (ירמיהו נ, כ) "בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם ה' יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל" – שיחפשו עוד ועוד עוונות כדי להפוך אותן לזכויות... זה הפירוש של **'ראשון לחשבון עוונות'**!

מדוע? כי בחג הסוכות עושים **'תשובה מאהבה'** – משמחה! ר"ה ויו"כ זה ענין של 'תשובה מיראה' – יש אימה ויראה מיום הדין, ואכן מאד מאד חשוב עניין התשובה אפילו שבאה מיראה, אבל אומרת הגמרא (יומא פו.) שאכן העוונות נמחלים, אבל נעשים כשגגות; אמנם עשה עבירה – אבל מוחלים. מאידך, ממשיכה הגמ' שם ואומרת, כשאדם עושה **'תשובה מאהבה'** – הוא כ"כ אוהב את הקב"ה, והוא שמח בהקב"ה, כל העוונות מתהפכים לזכויות!

על זה אומר הרבי מבארדיטשוב זי"ע, שזהו **'ראשון לחשבון עוונות'**, שמתחילים לעשות חישוב כמה עוונות יש – כדי להפוך אותן למצוות וזכויות... וכך מפרש רבינו את הפסוק הנ"ל **"בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם ה' יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל"** – יבקשו ויחפשו עוד ועוד עוונות כדי להפוך אותן למצוות וזכויות, **"וְאֵינֶנּוּ"** – מפרש רבינו: מרוב דביקות הקב"ה, אדם זוכה להיכלל באור **'אין סוף'**!

אלו הם הימים הנעלים בהם אנו נמצאים, שהם ארבעה ימים הנקראים **"גאט'ס נאמען"** – **"שם ה'"**, יש גילוי גמור של אלקות!

אצל צדיקים היה מאד חשוב ימים אלו, ואצל מוהרא"ש במיוחד ראינו זאת, שאלו הימים היה אצלו זמן מאד מיוחד של חשיבות ושמחה, וזה מובן מאד עפ"י שיחתו הקדושה של מוהרא"ש, שאמר (מודפס ב'שיחות מוהרא"ש'): **"רבינו אמר שהעניין שלו זה ר"ה, ר' נתן אמר שהעניין שלו זה יו"כ, כי כל ענייני הוא חנו"ן המרב"ה לסלו"ח, והעניין שלי זה סוכות"**; כי ענין של סוכות הוא ענין של שמחה ואהבה, וכדאיתא בגמרא (סוכה כז:) עה"פ (ויקרא כג, מב) "**כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת**" – **'כל ישראל ראוים לישב בסוכה אחת'**; 'סוכה' נקראת **'סוכת שלום'**, כי המאחדת בין עם ישראל!

כל העניין של חג הסוכות זה אחדות בעם ישראל! שאדם ישתלט על עצמו פעם ולתמיד! אמנם יש בך כל מיני כעסים, אתה רוצה לנקום באנשים ולצאת עליהם וכו', וכשאדם זוכה פעם ולתמיד להשקיט את זה ולהשתלט על זה, שזה נקרא 'רפואת הנפש', שהוא משתלט על כל זה, והוא מוכן להכנים את כולם אל הסוכה! "אבל איך כולם ייכנסו בסוכה אחת?! אפילו אם הסוכה קצת גדולה, וכי כולם נכנסים בה?... זה דוחק את זה, אין כ"כ אויר, אין מזגן, זה לא קל"... **אבל אם עם ישראל זוכים אזי 'כולם ראוים לישב בסוכה אחת', ולכולם יש מקום!**

וכמו שכתוב גבי ביהמ"ק (אבות ה, ה) **"עומדים צפופים ומשתחווים רווחים"** – היה צפוף בביהמ"ק, כי הגיעו אלפים לירושלים[1], אבל היה מקום לכולם! אמנם 'עומדים צפופים', אבל הצפיפות הזאת לא מפריעה, אלא אדרבה, אדם מחיה את עצמו "ב"ה אני זוכה להיות צפוף פה יחד עִם עַם ישראל! כולנו באנו לכאן במטרה אחת – להידבק בהקב"ה, לקבל פני השכינה!" שזו אחת מהמצוות שיש בג' רגלים, לעלות לירושלים ולקבל פני השכינה.

ומובא בדברי גדולי הראשונים והצדיקים, שגם היום יש ענין גדול לעלות לירושלים, ואמנם המצוה של עליה לרגל כמו בזמן שביהמ"ק היה קיים איננה קיימת בזמנינו, אבל מעין המצוה – נשאר לנו, שאדם עולה לירושלים, וממשיך על עצמו מעט מן הקדושה העליונה הזאת].

הכלל, ענין של **'עומדים צפופים'** מביא לענין של **'משתחווים רווחים'** – היו

[1] וכדאיתא בגמ' (פסחים סד:): **תנו רבנן מעולם לא נתמעך אדם בעזרה חוץ מפסח אחד שהיה בימי הלל שנתמעך בו זקן אחד והיו קוראין אותו פסח מעוכין. תנו רבנן: פעם אחת ביקש אגריפס המלך ליתן עיניו באוכלוסי ישראל. אמר ליה לכהן גדול: תן עיניך בפסחים. נטל כוליא מכל אחד, ונמצאו שם ששים ריבוא זוגי כליות, כפלים כיוצאי מצרים חוץ מטמא ושהיה בדרך רחוקה.**

עומדים צפופים מאד, אבל כשמגיע העת והרגע שצריכים לכרוע ולהשתחוות – יש מקום לכולם... למה? כי כשאדם מגיע לעניין של 'השתחוויה' – ביטול גמור, אזי שום דבר בעולם לא מפריע לו...

זו ההשגה של חג הסוכות, שעם ישראל מגיעים לכזאת מעלה עליונה, שהאדם זוכה לכזה ביטול שהוא איננו כאן... **הוא נכנס אל תוך הסוכה – הוא נכנס אל תוך השכינה הקדושה!** ד' דפנות הסוכה, מעלה ומטה, הכל הם שמות! זה "**שם ה'**"! באלו ארבעת הימים הנקראים "שם ה'", אנחנו מכינים את עצמנו להגיע אל הסוכה, שהיא בעצמה ה"שם ה'"! ד' הקירות, הסכך, הקרקע, אלו אורות נפלאים! וכשאדם זוכה להרגשה זו, הוא מרגיש איך שהוא בתוך השכינה! בתוך האור הזה!

כאמור לעיל, מוהרא"ש אמר שהעניין שלו זה חג הסוכות, ומי שהכיר את מוהרא"ש בעיקר בשנים הקודמות – ראו את זה בחוש [מוהרא"ש לא היה כ"כ הרבה פעמים בארץ ישראל בחג הסוכות (בשנת תש"ן מוהרא"ש היה בארץ בחג הסוכות)], איך שמוהרא"ש ישב בתוך הסוכה וכו', וכמובן צריכים בשביל זה עיניים אמיתיות... והעיקר לדעת שאדם נכנם כל–כולו אל האור הזה, וכמו טבילה במקוה, שגם בה יש אותו ענין – ד' קירות, מעלה ומטה, שאז אדם נכנם כל–כולו בתוך השכינה!

וכשאדם נמצא בתוך השכינה – בתוך "**גאט'ס נאמען**", "**שם ה'**" – מה עושה? מקיים את העניין שבו התחלנו דברינו: '**אנו מאמירך ואתה מאמירנו**' – אנחנו מתאחדים ביחד כחטיבה אחת! איך? ע"י הדיבור! שאדם מנצל את הזמן הקדוש והנורא הזה – חג הסוכות. ואדם שואל: "אבל יש הרבה מה לעשות בחג – מביאים ביכורים... הולכים לטיולים"... **נכון מאד, אבל לא לשכוח לנצל את הזמן הקדוש הזה!** הפסוק אומר (ויקרא כג, מב) "בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת", ואומרים חכמינו הקדושים (סוכה כח:): 'תשבו כעין תדורו'; **שב בתוך הסוכה!** "אבל יש מופע כזה וכזה... אפשר ללכת לשם ולפה"... **אבל תזכור שיש סוכה! ומה שתרוויח ע"י הישיבה בסוכה – לא תרוויח בשום מקום 'מעניין' אחר...**

התורה הקדושה מייחדת את אלו שבעת הימים מכל השנה, כלשון הפסוק (ויקרא כג, מא) "וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַה' שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה"; אלו שבעה

ימים מכל השנה שצריכים לשמור עליהם, ולא תתחרט אח"כ "מדוע הלכתי לטיול פלוני, מדוע נסעתי נסיעות, למה הלכתי להופעות, הלא הייתי יכול להיות בתוך הסוכה"... זה כזה אורות עליונות!

רביז"ל אומר (ליקו"מ ח"א סי' כא) ששבעת ימי סוכות מכוונים כנגד שבעת הנרות; אדם עובד כ"כ הרבה שיזכה לטהרת שבעת הנרות – עיניים, אוזניים, אף ופה, ולזה יש לנו את חג הסוכות...

ואז באים האושפיזין קדישין אל תוך הסוכה לעזור בזה ולברך אותנו; אמנם אנחנו אנשים מאד קטנים, ולא זוכים לראות את הכל וכו', אבל יש לנו אמונה ב"ה, **וע"י אמונה פשוטה אדם עולה על כל המדרגות – מהמדרגה הכי קטנה עד המדרגה הכי עליונה!** וכתוב בזוה"ק, שמגיעים אל תוך הסוכה האושפיזין קדישין; 'אושפיזא' פירושו 'אורח', ומיהם האורחים הקדושים שמגיעים לתוך הסוכה? אברהם, יצחק ויעקב, משה ואהרן, יוסף ודוד, שבעת הרועים של עם ישראל!

"רגע, אבל יש לי 'הופעה', ואני צריך ללכת"... **תתבונן לרגע: אם היית יודע שצריך להגיע אליך משה רבינו, היית הולך?!...** ואפילו שיש לך הופעה עם זמר וכו', את הזמר אתה יכול לשמוע כל השנה בעז"ה, אבל שבעת ימים אלו הם מיוחדים מכל השנה!

"ומה אעשה בתוך הסוכה?" **מה תעשה בתוך הסוכה? אם אתה מבין ומאמין שבתוך הסוכה אתה נמצא עכשיו בתוך אור השכינה, מה שייך להסתפק בדבר?... הרי אתה צריך ישועות בכל התחומים – תבקש!**

חג הסכות מלא בסגולות נפלאות, וכמבואר בדברי רבינו בספר המידות (אכילה, חלק שני, יג שמסוגל לפרנסה, לשפע בכל העניינים – מאכל ומשתה ומלבושים; עוד מובא בדברי רבינו (ליקו"מ ח"א סי' מח) שסוכה מסוגל לבנים, וכן מסוגל לשידוכים, למה? מוהרא"ש היה תמיד אומר, כי הנה כתוב "תשבו כעין תדורו", ועל כן מובא שאפילו שנשים אינן מחויבות במצות סוכה [אם יש איזו סיבה שמוכרחות להיות חוץ לסוכה – אינן מחויבות בסוכה], עם כל זאת מצד הגבר יש ענין של "תשבו כעין תדורו", ולכן יש מצוה שהנשים תשבנה בתוך הסוכה, כדי לקיים "תשבו כעין תדורו", ומי שעדיין צריך למצוא את זיווגו עליו להתעורר בתוך הסוכה: **"רבש"ע, אני**

פה בסוכה, ואני רוצה לקיים את המצוה של 'תשבו כעין תדורו' בשלימות!"...

ומובן מעצמו שזה סובב והולך ג"כ על שלום בית, כי גם כשאדם זכה כבר להתחתן – כמה עליו לשמור על שלום ביתו; כמה צריכים להיזהר שיהיה שלום בתוך הסוכה, שיתקיים "**סוכת שלום**" – "**סוכת שלם**"; בכל ימות השנה, אנחנו מזכירים בתפילת ערבית "**ופרוש עלינו סוכת שלומך**", כי סוכה תמיד מקושרת לעניין של שלום, וכדברי הגמרא שהזכרנו לעיל – '**כל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת**'; '**כל ישראל**' תחילה זה סובב והולך עליך בעצמך, אשתך והילדים שלך, וכולם '**ראויים לישב בסוכה אחת**', "אחת" דיקא, כי מיד כשיש ה"י איזה 'פיצוץ' ומריבות וכו' – בורחים משם... אתה בורח, או אשתך בורח, וכבר הרסת את הסוכה... משא"כ כשאדם יודע זאת היטב, שכולנו 'ראויים לישב בסוכה אחת', שזהו ענין הנ"ל של "**חטיבה אחת**" – שאנחנו עושים את הקב"ה 'חטיבה אחת בעולם', והקב"ה עושה אותנו 'חטיבה אחת בעולם', ופה מונח הסוד של שלום בית: **איך תזכה שהקב"ה יעשה אותך 'חטיבה אחת בעולם'? במה זה מתבטא? בבית שלך... צריך שיתקיים אצלך "חטיבה אחת" – שיהיה אחד! זה צריך להיות הדאגה שלך, כי זה מה ששייך אליך – הבית שלך!**

וזוהי קדושת הסוכה, ששם מתבטא ביותר ענין האחדות הזאת כנ"ל; צדיקים אמרו על מצות סוכה שהיא מיוחדת במינה, כי אין עוד מצוה כזאת שאדם נכנם אליה כל–כולו – מקדקד ראשו עד כפות רגליו, שבאמת כנ"ל זה ענין של טבילה במקוה, וכאן בסוכה אדם נכנם עם הכל! צדיקים אמרו: אל הסוכה נכנסים '**עם המגפיים**'... דהיינו, אל תוך הסוכה נכנסים כל המדרגות – החל מהכובע והשטריימל, ועד למגפיים והנעליים... כי אם זו 'חטיבה אחת של אלקות' – אני כאן!

וכשאדם זוכה להיות בתוך כזאת קדושה גדולה – עליו לנצל זאת! **בכל פעם שאדם בסוכה, יראה לנצל את אלו הדקות לבקש: "רבש"ע, הנה אני כאן בתוך הסוכה, ואני צריך לקבל ישועות, אני רוצה להיות דבוק בך כל השנה!"...** אלו שבעה ימים בשנה שאדם יכול לפעול בהם שאח"כ – כשהוא יוצא מהסוכה – להמשיך כל זאת עליו לכל השנה, וכמו שאומרים בתפילה ליציאה מהסוכה (מהספר

'יסוד יוסף', ומודפם במחזורים) שכל המצוות שזכינו להם בחג הסוכות יתלוו עמנו בצאתנו מן הסוכה ויכנסו עמנו לביתנו לחיים ולשלום ולהיות תמיד עלינו שמירה עליונה וכו', והרמז מונח בפסוק הנ"ל: "**וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַה' שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה**" – שאלו שבעת הימים יהיו "**בַּשָּׁנָה**", דהיינו יימשכו עמנו לכל השנה כולה, שתזכה להיות כנער בן שנה – שעתה נולד, וזה ילווה אותך כל השנה כולה, אם זכית!

וכך ראו בחוש אצל צדיקים; מסופר על הרה"ק מראפשיץ זי"ע, שבכל יום מימות השנה היה עושה איזה דבר בסוכה – שם איזה קישוט, תיקן דבר מה וכו' [הסוכה היתה עם גג בכל השנה, אבל בכל יום היה נכנם ועושה איזה משהו בתוך הסוכה], כי צדיקים היו כ"כ קשורים ודבוקים במצוה קדושה זו, עד שאצלם זה 'חטיבה אחת של אלקות' – אני נמצא עכשיו בתוך אלקות!

א"כ עלינו לדעת לאיזו קדושה אנחנו נכנסים, ובפרט בשנה זו – שזה חל בשבת, וכמו שדיברנו בר"ה, יש בני אדם שחושבים "הפסדנו תקיעת שופר ביום ראשון של ר"ה", וכן עתה, הרי לא נוטלים ד' מינים בשבת, ויש החושבים "הפסדנו המצוה" וכו', אבל כשם שאנו מנענעים את הד' מינים כשיו"ט חל בימות החול, **כשזה בשבת קודש, השבת מנענע אותנו ביחד עם הכל! אנחנו מקבלים חיות חדשה בדיוק כמו שלוקחים את הד' מינים בפועל ממש!**

בפרשת אמור כתיב: "**וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן**", והנה בכל שנה כשחל יו"ט בימות החול, אזי מקיימים "**ולקחתם**" – היינו את הד' מינים, אך עתה, כשזה חל בשבת, מקיימים "ולקחתכם '**לכם**'" – אתם לוקחים את עצמם "**ביום הראשון**"! ואיך? איתא במדרש שם בפרשת אמור, שד' מינים רומז לאברי האדם – האתרוג רומז ללב, הלולב זה עמוד השדרה, הדסים רומז לעיניים, ערבות רומז לשפתיים, כל ד' המינים זו קומת האדם! וכשזה חל בשבת, לא נוטלים את אלו ד' המינים בפועל ממש, אבל לוקחים את עצמנו – **אנחנו מנענעים את עצמנו בתוך הסוכה! מנענעים את כל העולמות ע"י שנכנסים אל תוך הסוכה!**

וכמה צריך אדם להיזהר ולשמור על השלום והאהבה בתוך הסוכה, אפילו שהילדים קופצים וצוהלים וכו' – זה **החג!** ובדיוק כמו בפסח, שעיקר המצוה הוא (שמות יג, ח) "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ" –

לחנך את הילדים, ששואלים קושיות וכו', כן הוא בסוכות, לא חסר לילדים קושיות... "אבא, למה הקישוטים האלו?" וכו', ואדם צריך להתאזר בהמון סבלנות, ואדרבה תסביר להם: "כשיצאנו ממצרים, הקב"ה הושיב אותנו בענני הכבוד, היינו מוקפים כמו בסוכה" וכו', כך צריכים סבלנות למשפחה; **אתה רוצה לחכנים הרבה אורחים וכו' – "כל ישראל ראויים לישב" וכו' – אבל תראה קודם שהמשפחה שלך תהיה בסדר... אם יהיו מריבות ומחלוקות וכו', וכך יבואו אורחים, וכי לא תתבייש?!... הרועים הקדושים בתוך הסוכה – אברהם, יצחק ויעקב, משה ואהרן, יוסף ודוד, ואיך לא תיפול עליך בושה?!...**

אכן, זה נובע מכך שאינך רואה אותם, אבל אם יש לך אמונה, ואתה מאמין שבתוך הסוכה אתה נמצא עם כל השבעה רועים – יהיה לך דרך ארץ, תשב ותדבר יפה וכו', וכך תעשה כל מה שאתה רוצה לעשות – תאכל, תשתה, תישן – הכל יהיה בתוך הסוכה!

אשרי האדם שהוא לא מטעה את עצמו, ומתקיים בו (משלי י, ח) "**חֲכַם לֵב יִקַּח מִצְוֹת**" – תהיה 'חכם לב', **ותיקח** את המצוות האלו, וכך יתקיים "**וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן**", שאמנם בשבת לא מנענעים את הד' מינים, אבל הקדושה חביבה תמיד!

"**בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים**" ר"ת '**שבת**', כי בשבעת ימי סוכות תמיד יש שבת קודש [לא תמיד זה היום הראשון, אבל מוכרח שיהיה שבת בתוך חג הסוכות], ושבת קודש זה אותו ענין של הסוכה, כי איתא בזוה"ק (יתרו פח:): "**מאי שבת? שמא דקודשא בריך הוא**"; עוד איתא שם (ויקהל רה:): "**הַאי יוֹמָא, יוֹמָא דְּנִשְׁמָתִין אִיהוּ, וְלָאו יוֹמָא דְּגוּפָא**"; שבת זה 'יומא דנשמתא'! ואדם תוהה "הלא אני אוכל, שותה, ישן, זה דברים של הגוף"... אבל אומר רבינו (ליקו"מ ח"א סי' נז; ח"ב סי' יז) שזה ענין אחר לגמרי! אתה אוכל בשבת – אתה אוכל אלקות! הלשון של רבינו שם: "**אכילת שבת כולה קודש, כולה אלקות, ועולה למקום אחר לגמרי מן אכילת חול**"; הטשולנט מאד טעים לך, וזה אלקות! למה? כי הכל הוא '**שמא דקודשא בריך הוא**'; וזה הסוד של הסוכה!

ולזה אנו מכינים עצמנו בד' ימים אלו, שכל יום הוא חלק מ"**גאט'ס נאמען**" – "**שם ה'**", וכשמגיעים לחג הסוכות ממש, אזי הסוכה בעצמה – זה ה"**שם**

ה"ק ממש! וכלשון הגמ' במסכת סוכה גבי הקרבנות שצריכים להביא בחג הסוכות (דף ט.): **"כשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה"** – **'שם שמים'** היינו **"שם ה'"** האמור, שמופיע ביותר בחג הסוכות.

ואם זה חל בשבת ממש – זה תוספת האור הכפל כפליים, וממילא מובן שלא צריכים אז לקחת באמת בידיים ממש את ד' המינים; כך חכמינו הקדושים גזרו, והם כבר ראו ברח קדשם שלא צריכים! ו'לא צריכים' אין הכוונה בלשון זלזול וכו', אלא 'לא צריכים' היינו שהשבת בעצמה זה כבר עושה את כל הנענועים!

כי כשאנו עושים את הנענועים – זה אותו ענין האמור, מנענעים את ד' המינים לכל הרוחות – דרום, צפון, מזרח, מעלה, מטה, מערב, ומה עושים בזה? וכן, יש ענין מהאריז"ל עפ"י הזוהר הקדוש לקיים את מצות הנענועים [עם הברכה] בתוך הסוכה [דהיינו, מלבד מה שמנענעים בשעת התפילה בביהכנ"ס, כשקמים בבוקר ועושים את המצוה בפעם הראשונה, עושים זאת בתוך הסוכה], מדוע? כי כל זה הוא אותו ענין של גילוי אורו יתברך, וכמו שאומרים אז **"לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד"** (מ"א ח, ס), ומגלים זאת בכל פינה – דרום, צפון, מזרח, מעלה, מטה, מערב, להיכן שאנו מסתובבים – הכל 'חטיבה אחת של אלקות'!

כל זה נעשה בעת שאוחזים את הד' מינים, שאז בעצם אנו אוחזים את עצמנו, וכמו שאמרנו, שבמדרש מובא שאלו הד' מינים רומז ללב, לשדרה, לעיניים, לשפתיים, אז מה אנו עושים? אנחנו בעצם לוקחים את עצמנו אל הנענועים הקדושים!

חכמינו הקדושים אומרים (תענית ח.): **"אין תפילתו של אדם נשמעת אא"כ משים נפשו בכפו"**; פירושו בפשטות: שאדם יתפלל במסירות נפש, אך בחג הסוכות מקיימים זאת בתמימות ופשיטות: אתה לוקח את כל–כולך – הלב, השדרה, העיניים, השפתיים [עיקר בנין האדם], את כל זה אתה לוקח בְּכַפֶּךָ, ואתה מתפלל!

איזו זכות זו לאדם שזוכה להתפלל בעת שהוא בסוכה עם הד' מינים! איזו עת–רצון נפלאה זו! ואם אדם טוען "אבל בשביל זה אני צריך להיות ביער"... ואכן בכל השנה אתה צודק, אתה הולך להתבודד ביער, אבל בחג הסוכות – הרי אתה נמצא בתוך היער... אתה אוחז את הד' מינים –

הנה יש לך גן של לולבים, הדסים, ערבות... יש כאלו שנוהגין לקחת שמונים הדסים וכו' (בחב"ד לוקחים חבילה שלימה של הדסים), והנה אתה בתוך היער... אתה בתוך גן-עדן! **וכמה חשוב לאדם להתפלל אז, ובעיקר שזוכה אז לקיים "נפשו בכפו" – שיש לו את זה בכפיו, והוא בתוך הסוכה – בתוך השכינה הקדושה, לא צריך לחפש שום דבר אחר!** אדם שיש לו חשבון כזה, הוא לא כ"כ רץ לכל איזו הופעה, טיולים וכו'... [אמנם זה לא אומר שלא לצאת לטיולים, יש ילדים שהם אינם מבינים עדיין כ"כ וכו', וזה בסדר לצאת איתם וכו'].

מובא בגמ' ונפסק בשו"ע שאדם צריך לעשות את הכל בתוך הסוכה, כלשון מרן בשו"ע (או"ח סי' תרלט סעיף א): **"כֵּיצַד מִצְוַת יְשִׁיבָה בַּסֻּכָּה, שֶׁיִּהְיֶה אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה וְיָשֵׁן וּמְטַיֵּל וְדָר בַּסֻּכָּה כָּל שִׁבְעַת הַיָּמִים"**; והלשון **"ומְטַיֵּל"** מאד מעניינת, לא מצינו כ"כ בדברי חכמינו הקדושים שמובא לשון של 'טיול', ודוקא בסוכה זה כתוב... יש אחד שהסוכה שלו היא "ד' על ד'", ואיך 'יטייל' בתוך הסוכה?... בקושי יש לו מקום לכסא ושולחן... אלא מה הכוונה **'לטייל'**? שהמוח שלו מטייל אצל הקב"ה! הוא ממשיך על עצמו **ט"ל** אורות (כמובא בדברי רבינו בליקו"מ ח"א סי' י"א); **'הוא לְטַיֵּל'** זה צירוף של **ל"ט** [ט"ל אורות] וכן **י'ה'ו'ה'**, היינו שאדם זוכה לטייל בתוך **"שם ה'"**, ועליך לחפש ולבקש זאת, ולא לברוח לאיזה טיול או הופעה... הקב"ה **מופיע** עלינו בחג הסוכות, וצריכים להעריך את המופע הזה, כביכול... כמובן, לא יכולים לדמות עניינים כאלו גבוהים לדברים פשוטים, אבל בתור משל: אם היו מכריזים מודיעים שעתה מופיע הקב"ה, וכמו שהיה לפני קבלת התורה, ככתוב בפרשת השבוע – 'וזאת הברכה' (דברים לג, ב): **"ה' מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן"** – הקב"ה **'הופיע'**, פרסמו מודעות בכל המקומות שהקב"ה מגיע וכו', וכל מתפעלים וכו', ואכן כך היה באמת, שאמנם עשו וישמעאל יש להם את ההופעות שלהם... אבל מיד כשהגיע הקב"ה לעם ישראל, התקרבו ובאו!

ואדם שיש לו שכל, הוא **מטייל** בסוכה; איזה טיול קדוש יש לנו בדברי התורה הקדושה! הלשון של מוהרא"ש לעניין לימוד התורה היא: **"לטייל"** בכל מקומות התורה (ומגיע מדברי רבינו בשיחות הר"ן סי' עו); כמה אושר אצל הקב"ה! הוא ממשיך על עצמו

לאדם שהוא **מטייל** בתורה **בתוך הסוכה**!

רביז"ל אומר (ליקו"מ ח"א סי' רסו), שמהסוכה יוצא התורה, וכמ"ש (בראשית לג, יז) "**וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת**"; אשרי האדם שבונה **בי"ת** בתוך הסוכה! ב"ה הדפיסו את החוברת **בי"ת** של **מסכת סוכה**, וכמה נפלא שיש את זה בתוך הסוכה, ואתה זוכה ללמוד בזה בחג הסוכות! ואדם יכול להיבהל "הרי החג הוא שבעה ימים סה"כ, ואיך אני יכול לגמור את כל זה?!"... **אבל תעשה כמה שאתה יכול!** יש לך את זה בתוך הסוכה, ובכל פעם אתה לומד קצת, **אדם שיש לו רצון – הוא יכול!**

אכן, אדם שיש לו משפחה וכו' זה לא כ"כ קל, אבל אעפ"כ אתה לומד מהחוברת הזאת, ויש לך סימניה היכן אתה אוחז – הן בבבלי, הן בירושלמי והן בתוספתא, ותשים את זה בצד, כמו שעושים אחר פסח – שסוגרים את הכלים של פסח ושמים אותם בצד, כך יש לך את הבי"ת הזה, לא צריכים כל שנה חדש... יש לך כבר משנה שעברה, והנה למדת כבר שבעה דפים – בשבעת ימי הסוכות אשתקד, וכן שבעה דפים ירושלמי – בשבעת ימי החג, ואחר כמה שנים עשית סיום!

ובאמת אדם יכול לעשות יותר מזה, כי מסכת סוכה זה לא כ"כ דפים גדולים, ובוודאי כן הוא בירושלמי, ותוספתא זה כמה פרקים, וככה זכית לבנות את הבי"ת, וקיימת את העניין של "**לטייל בסוכה**"! יש לך סוכה בגודל של ד' אמות, בקושי אתה יכול לשבת בה, אבל **טיילת**! עשית 'טיול' בתוך הסוכה – בבבלי ובירושלמי ובתוספתא!

וכן הוא בשאר לימודי התורה, אכן כתוב בהלכה שאם אדם מעיין וכו' וצריך הרבה ספרים וכו' אזי ישב בבית מדרש או בבית, אבל כמה נפלא לאדם שזוכה לטייל בתוך הסוכה ע"י שהוגה בסדר–דרך–הלימוד!

ועי"ז אדם זוכה להיות דבוק ב"**גאט"ם נאמען**" – **ב"שם ה'"**, בחינת (דברים לב, ג) "**כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹקֵינוּ**" – '**כי שם ה' אקרא**' זה התורה הקדושה, שהיא "שם ה'", וכמובא בדברי רבינו (ליקו"מ ח"א סי' נו) שכשרוצים לקרוא לאדם קוראים אותו בשמו, שזה כביכול שמו של הקב"ה, אז אדם שהוא רוצה להיות דבוק בה', לזכות שיהיה הכל '**חטיבה אחת של אלקות**' – זה ע"י לימוד התורה!

ואם אדם יגיד "אבל אינני מרגיש כלום"... כמובן שזה כך, וכי כשאתה מתפלל אתה מיד מרגיש שאתה דבוק בהקב"ה ועולה למקום עליון מאד? זה לוקח זמן... צריכים לזה עקשנות, לדבר הרבה אל הקב"ה, ואדם שהוא מתמיד ועקשן, הוא תמיד מדבר אל הקב"ה, סוף כל סוף הוא יגיע!

אותו דבר בלימוד התורה, אתה מתחיל לטייל כמה שאתה יכול, עוד קצת ועוד קצת ועוד קצת, עד שאדם זוכה למה שזוכה... וזה דיקא בתוך הסוכה, כדברי רבינו הנ"ל עה"פ יז) "**וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת**"; ועל כן ביום האחרון – בשמיני עצרת – עושים סיום על התורה, ומתחילים עוד הפעם את התורה שבכתב – החומש!

והכל מתחיל ב"**שם ח'**" – ימים אלו, שבהם אנו מכינים את עצמנו לכל זה; דיברנו מלימוד התורה, שאמנם בימים אלו מאד טרודים בהכנות לחג, אבל יכין את עצמו שלכל הפחות בחג עצמו יעשה טיול קדוש בסוכה, במקום לעשות כל מיני תכניות איפה נוסעים לטיולים בבוקר ובערב, כל מיני הופעות וכו', כל אחד ותכניותיו, תתכנן "בעז"ה אשב בתוך הסוכה ואלמד ב'בלי י'רושלמי ת'וספתא של מסכת סוכה", וכן כל מה שליבו חפץ, יש כ"כ הרבה דברים נפלאים ללמוד – רמב"ם, טור, שו"ע וכו'.

דיברנו פעם ממסכת מגילה יחד עם '**שרור**', שבמקום להטיל אימה וטרור על אנשים – "אם לא תקשיב לי, אעשה כך וכך" וכו', תעזוב מכל השטויות האלו, מי אתה?! אין לך מה לעשות רק לאיים כך על אנשים?! מי אתה?!... תעשה '**שרור**' – ר'מב"ם **ט**'**ור**' ו'שולחן ערוך של הלכות סוכה, ותתענג בגן–עדן העליון ע"י הלימוד!

וגם בזה אדם יכול לטעון שאיננו מסוגל לגמור את הכל... שבאמת בטוש"ע יש גם הלכות סוכה וגם הלכות ד' מינים וכו', אבל לכל הפחות תתחיל ללמוד את זה, תיקח טור [מקווים שיש לכל אחד טור בבית... זה דבר בסיסי שצריך להיות בכל בית!], תיקח סימניה, תתחיל ללמוד הלכות סוכה – עוד סימן ועוד סימן [אתה יכול להסתכל ב"בית יוסף" 'פה ושם'], תיקח רמב"ם [מקווים ג"כ שיש לך], ותתחיל! וכן שו"ע – תתחיל ללמוד ההלכות; איזה תענוג זה בתוך הסוכה! זה נקרא **טיול** אמיתי – **לטייל** בתוך הסוכה!

וכן לטייל בתפילה – לדבר אל הקב"ה; "כמה?" **תתחיל עם חמש דקות!** יש לך המון עיסוקים וכו', אבל 5 דקות יש

לך? **שב בתוך הסוכה, ותדבר אל הקב״ה!** ״על מה מבקשים?״ **מה אתה רוצה!** ״אבל מי שומע?״... **הקב״ה כאן, והשבעה רועים כאן! תבקש!**

ביום הראשון מגיע אברהם אבינו, מבקשים: ״**אברהם אבינו תעזור לי, אני רוצה לעשות צדקה וחסד, להיות איש טוב**״; יצחק אבינו – **מסירות נפש, להמתיק את כל הגבורות והדינים**; יעקב אבינו – אצלו כתיב בפירוש הפס׳ הנ״ל ״וַיַּעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה״ וגו׳; וכן כל השבעה רועים! ובל נשכח שההילולא של רבינו היא בחג הסוכות, שזה ג״כ קשור, כי רבינו כלול מכל הז׳ רועים, ושמחת הצדיקים זה עולה על הכל!

דיברנו מתורה ותפילה, ועתה מגיעים אנו לעמוד השלישי שהעולם עומד עליו – ענין של צדקה וגמילות חסד; כתוב בפירוש, שימים אלו של ״**גאט׳ס נאמען**״, ״**שם ה׳**״, הם מיוחדים מאד לצדקה וחסד! והשיא והפסגה הוא בערב סוכות – כך כותב ר׳ חיים ויטאל על האר״י הקדוש, שבערב סוכות היה שם האר״י הקדוש של כים הכסף על השולחן, ולוקחים העניים כמה שרוצים... ובכלל, מדבר שם ר׳ חיים ויטאל גבי קניית דבר מצוה, כגון ד׳ מינים, שאם רוצים משהו מהודר ויפה – זה עולה... וכן סוכה – זה עולה... ואדם אומר ״איך אוכל לרכוש את זה?״ וכו׳, אך אומר רבינו (שיחות הר״ן, סימן קכה) שעם ישראל הם עם קדוש וקשה להטעותם, כי יהודי בשרשו הוא חכם [דהיינו, יכול להיות שבשכלו ׳היבש׳ איננו חכם, אבל בשרשו הוא חכם], ועל כן – אומר רבינו – הם מפזרים ממון הרבה בשביל האתרוג, שאם גוי מסתכל על זה הוא תמה ״קנית לימון בחמש–מאות שקל?!״... אבל – אומר רבינו – את עם ישראל לא יכולים להטעות, כי הם חכמים גדולים, ועל כזאת מצוה הם משלמים בכסף מלא! [זה לא התר לאדם ׳לסחוט׳ אנשים במחירים, אבל כן הוא, שעם ישראל משלמים כסף מלא, וכך היה בכל הדורות, כי לא קל להשיג אתרוג יפה, מביאים מכל מיני מדינות וכו׳ [אמנם יש גידולים גם כאן בארץ, אבל יש המביאים מחו״ל], ואדם צריך לעשות את זה בשמחה, **לא מפסידים! מזה רק מרוויחים! כשאדם מוכן לשלם על דבר מצוה – הוא רק מרוויח!** וכן על שאר צרכי החג – בניית הסוכה וסעודות החג.

ובעיקר – עשיית צדקה וחסד עם אחרים... קודם חג הפסח כולם יודעים שיש ענין של ׳קמחא דפסחא׳, אבל

בסוכות לא מדברים מזה כ״כ הרבה, ובאמת לא כן הוא, דוקא בחג הסוכות צריכים להרבות בצדקה וחסד, כי זה העניין של **״כל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת״** – אתה קורא לכולם ״בואו! בואו!״ כמו שאומרים בליל הסדר ״כל דכפין ייתי וייכול, כל דצריך ייתי ויפסח״ – **אין לך איפה להיות? בואו!** ונותנים בשפע לכולם...

וזה בפרט בערב סוכות, למה? כי הרי כאמור, **ד׳** הימים הם כנגד **ד׳** שמות הוי״ה, וערב סוכות הוא כנגד **הה״א** האחרונה, שהיא כנגד ה׳**מלכות**׳, ובנין המלכות הוא ע״י צדקה; וכמה יפה לאדם להכין את עצמו לחג ע״י צדקה וחסד!

וזה בדיוק כפי שדיברנו קודם חג הפסח גבי ׳קמחא דפסחא׳, שאדם טוען ״אבל אני צריך **לקבל**, ומה לי **לתת**?״... **אתה תתן וגם תקבל!** המילה ׳**ונתנו**׳ נקראת ישר והפוך, כי כשם שאתה נותן – כך תקבל, ואדרבה! מקבלים בכפל כפליים!

והעיקר שיהיה לאדם הרגשה לאחר, ולא רק ״אני צריך לדאוג לעצמי״, **תדאג בשביל כולם! ״אני רוצה שלכולם יהיה שפע!״** ועי״ז לך לא יחסר כלום, אלא אדרבה! אתה תקבל כל מה שאתה מוציא! ומביא האר״י הקדוש בפירוש, שמקבלים שפע בכפל כפליים!

ואם אדם תוהה ״מהיכן יהיה לי״, הרי רביז״ל אומר (ליקו״מ ח״א סי׳ לא) שכל העניין של צדקה הוא אמונה, בחינת (בראשית ט, ו) **״וְהֶאֱמִן בַּה׳ וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה״**, כי עיקר הצדקה – זה האמונה, ותאמין שע״י שאתה נותן – אתה תקבל!

זו ההכנה שלנו בימים אלו לקראת חג הסוכות, שנחפש איך לקרב כל יהודי!

דיברנו מעניין ד׳ מינים, שהם כנגד ד׳ עיקרי בנין האדם – הלב, השדרה, השפתיים, העיניים, והמדרש שם אומר בנוסף, שד׳ המינים הם כנגד ד׳ סוגי יהודים – יש שהם כמו ׳**אתרוג**׳, שבו יש טעם וריח, יש בו הכל! אם מבשלים אותו – יש לו טעם טוב, וכן ריח נעים, וזה סובב והולך על יהודים שהם תלמידי חכמים, ועוסקים בצדקה ותפילה וכו׳. ויש את אותם שהם כמו ׳**לולב**׳, שפירות עצו הם תמרים, ויש להם טעם, אך אין ללולב ריח... וכן יש את אלו שהם כמו ׳**הדסים**׳ – רק ריח ללא טעם, וכן את אלו שהם בבחינת ׳**ערבות**׳ – ללא טעם וללא ריח...

ובחג הסוכות אנחנו מכניסים את כולם באגודה אחת! ובלי ערבות –

לא יצאת ידי חובתך! יכול להיות שקנית את האתרוג הכי יקר – 2,000 ₪, לולב בתכלית ההידור, הדסים משולשים ויפים, אבל בלי ערבות – לא יצאת ידי חובת המצוה... בתוך האגודה שלך אתה צריך להכניס גם את אלו שאין להם טעם וריח! לקרב כל יהודי! ולזה זוכין ע״י שעוזרים להפצה והדפסה, לעזור לעוד יהודי שני, וכך האור מתפשט בכל העולם, וזה נקרא קירוב הגאולה – שמכניסים גם את הערבות!

וכאמור בדברי המדרש, הערבות דומות לשפתיים, שזה העיקר והיסוד – תגיד לאדם כזה ״תהיה יהודי טוב, תחשוב מהקב״ה, תהיה דבוק בהקב״ה״... הוא לא יבין מה אתה רוצה ממנו, הוא לא מבין כלום... **אבל שפתיים יש לך? תתחיל עם השפתיים! תתחיל להגיד דיבורי תורה עם השפתיים, תתחיל להתפלל עם השפתיים, לעשות הכל! ואפילו צדקה אתה יכול לקיים עם השפתיים, אין לך כסף לעשות צדקה? תדבר עם מישהו אחר, תחזק אותו, תגיד לו מילה טובה! וכמובן, תתחיל עם זה בבית... תגיד מילה טובה בבית, זה לא עולה לך ׳גרוש׳! רק תשבור קצת את ה׳אגו׳ והאנוכיות שלך, שאתה מחכה שיתנו לך כבוד וכו׳ – תשבור את ה׳אגו׳ שלך ותתן מילה טובה!**

זה העניין של ערבות, וכשאדם זוכה לזה הוא מרגיש בזה העולם כמו בגן–עדן, הוא ממש כמו בתוך הגן–עדן! כי אפילו שיש לך אתרוג, לולב והדסים, אך ערבות אין לך, איך ירגיש זאת?... אתה נמצא בגן נפלא ויפה – עצי תמרים, אילנות אתרוגים, וכן הדסים – יש גם ריח טוב וגם טעם טוב, אבל היכן הערבות?!... אם אין לך ערבות – לר נכנסת אל הגנני הנכון... משא״כ מיד כשאדם מאגד יחדיו גם את הערבות, ויודע היטב שהוא שום דבר – בלי טעם ובלי ריח, והוא אוהב את כולם, יש לו מילה טובה לכולם, חיוך בשביל כולם! הרי גם החיוך הוא בשפתיים... וזה הערבות, הדומות לשפתיים, רמז שצריכים להראות פנים מאירות לכל אחד, מילה טובה, **ואפילו שאולי עדיין אינך מרגיש את זה בתוך–תוכך בליבך, אבל תרגיל את עצמך לזה!**

ובדיוק כמו **סדר–דרך–הלימוד**, שרבינו לימד אותנו: תלמד אפילו שאתה לא מבין – תמשיך! כי סוף כל סוף תגיע להבנה! \

תפילה – לא מרגיש כלום... תגיד את המילים! וכמו שאומר רבינו (ליקו"מ ח"א סי' צט) שצריכים להתפלל בין בדביקות בין שלא בדביקות, ואם תהיה חזק בזה סוף כל סוף תגיע לדביקות!

צדקה וחסד – תגיד מילים של התחזקות! אפילו שאינך ב'מצב-רוח', ואתה טוען "אותי צריכים לחזק"... בבית – אתה אומר "אולי אשתי תגיד לי מילה טובה?"... **אתה! אפילו שאינך מרגיש כלום – תמשיך ככה!** ואז תראה פתאום שאתה בתוך הגן-עדן... אתה בתוך הגן עדן ואתה בתוך **"גאט'ס נאמען"** – בתוך **"שם ה'"**, שבימים אלו אנו מכינים את עצמנו להיכנס אל תוך הסוכה הקדושה, ולנענע את הד' מינים, וכנ"ל – בשבת לא מנענעים בפועל ממש, אבל **"בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר"** ר"ת **'שבת'**, כי השבת היא מנענעת אותנו! לוקחים את עצמנו – הלב, השדרה, העיניים, ומרימים אותם אל הקב"ה! ואז מקיימים בשלימות את דברי הפסוק "וּלְקַחְתֶּם **לָכֶם**", היינו שלקחתם עצמכם בחג הסוכות!

הקב"ה יעזור לנו שנזכה לחוג את חג הסוכות מתוך שמחה אמיתית, מתוך שמחה ואהבה ושלום – **'סוכת שלום'**, ונזכה בעז"ה שיהיה שפע לעם ישראל – לעשת צדקה עם כל הבריות, והקב"ה יעשה איתנו צדקה, ונזכה בעז"ה בקרוב לעלות לציון וירושלים, שמחת ביהמ"ק, לעלות לרגל, מתוך שמחה שלימה, בביאת משיח צדקנו!

זכות הדפסת והפצת הגיליון

לעילוי נשמת האישה הכשרה הצדקת
חינקא חיה באבא בת רבי אברהם דוב
ע"ה, ולע"נ הרה"ח ר' בנימין ביניש בן ר'
יחזקאל שרגא נ"י ולעילוי נשמת מיכל
רונית ע"ה בת שרה ויצחק.

להצלחת בנימין בן אהרן נ"י וכל משפחתו
ולהצלחת כל התורמים והעוסקים
במלאכת הקודש שיחיו.

ולרפואתם המהירה של
נתן יחזקאל שרגא בן חינקא חיה באבא נ"י
הילד ישי בן סילקא יעל נ"י
ולרפואת צוריאל בן סגולה סיגלית נ"י
נעמי מרים בת חוה תחי'
סילקא יעל בת אביבה תחי'
משה בן אירן נ"י

ולע"נ ר' שלמה חנוך חרש ז"ל בן ר' ישראל משה, האשה ליאת שרה בת מרדכי ע"ה, ר' יעקב דוד בן אברהם ז"ל, מרת איטה בת הירש, האישה הכשרה מרת חנה בילא בת ברוך ע"ה. ולעילוי נשמת הדסה שולמית בת יצחק מנחם שיבלט"א. לע"נ אליעזר שלמה ז"ל בן בנימין שיבלחט"א. לע"נ אהרן בן שלמה ז"ל, לע"נ הילד יהונתן ז"ל בן אושרה דינה תחי' ולע"נ סיוון בת אליהו ע"ה

ניתן לקבל מידי שבוע במייל את הגליון
"אשי ישראל" בכתובת
3070817gm@gmail.com
להצטרפות לרשימה התפוצה